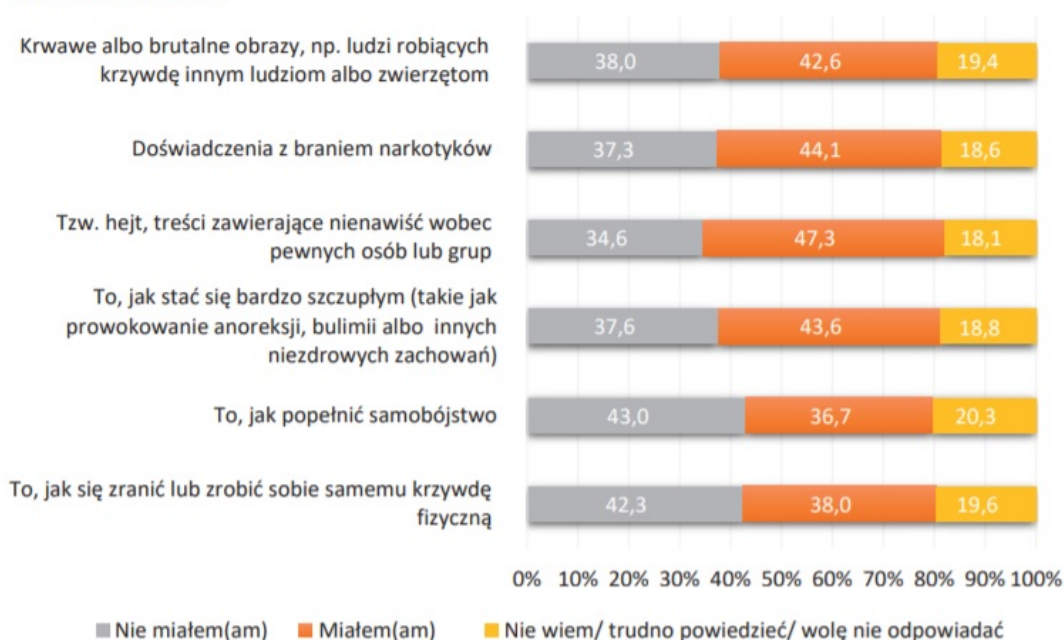

Od dłuższego czasu obserwujemy, że dzieci i młodzież w Polsce i na świecie żyją w dwóch rzeczywistościach: realnej i wirtualnej. Czasem możemy jednak zadać sobie pytanie: która jest dla nich ważniejsza? I czy rodzice odpowiednio dbają, aby ich dzieci były bezpieczne w rzeczywistości wirtualnej?

W 2018 r. Fundacja Orange oraz Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu przeprowadzili szeroko zakrojone badania dotyczące spędzania czasu dzieci i młodzieży w świecie wirtualnym. W badaniu wzięło udział 90 szkół z 16 województw (69 szkół podstawowych, 5 gimnazjów oraz 16 szkół ponadgimnazjalnych). Ankiety wypełniały wybrane losowo dzieci oraz ich rodzice.

Na początku chcemy pokazać, jak często dzieci i młodzież spotykają się w Internecie z niepożądanymi treściami:

Wykres 7.1. Ekspozycja na szkodliwe treści w internecie: Czy w ciągu ostatniego roku widziałeś/aś w internecie takie treści?

N=928 (11-17 lat)

Kontynuując temat bezpieczeństwa w sieci, pokazujemy Państwu, jak rodzice biorący udział w badaniu z 2018 r. Fundacji Orange Polska oraz Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu odpowiadali na pytania na temat stosowania ochrony przed niepożądanymi treściami w Internecie:

Tabela 5.3. Stosowanie technologii do zapewniania bezpieczeństwa dzieciom (Czy któreś z Twoich rodziców albo opiekunów robi jakies z następujących rzeczy?)

Wykorzystanie przez rodzica/opiekuna rozwiązań technologicznych zwiększających bezpieczeństwo dziecka online	Nie wiem / Trudno powiedzieć %	Nie %	Tak %
[Ustala zasady, kiedy i jak długo mogę korzystać z internetu] ^a	19,2	47,9	32,9
Korzysta z programów blokujących reklamy	19,4	61,4	19,1
Korzysta z urządzeń, które pozwalają sprawdzić, gdzie jestem (np. GPS albo usługa w telefonie)	21,2	66,0	12,8
Korzysta z programu kontroli rodzicielskiej albo innego sposobu blokowania lub filtrowania stron internetowych	20,7	66,5	12,7
Korzysta z ustawień rodzicielskich (np. w komputerze albo w usłudze dostępu do internetu), które pozwalają pobierać tylko niektóre aplikacje (nie wszystkie)	21,0	66,5	12,4
Korzysta z takiej usługi dostępu do internetu, w której można ograniczyć czas, kiedy używam internetu	20,4	67,5	12,1
Korzysta z ustawień rodzicielskich (np. w komputerze albo w usłudze dostępu do internetu), które wysyłają powiadomienie, jeśli chcę coś kupić w internecie albo w aplikacji	22,3	66,2	11,5
Korzysta z programów, które ograniczają to, z kim mogę kontaktować się przez wiadomości tekstowe albo głosowe	21,9	67,2	10,9
Korzysta z programu kontroli rodzicielskiej albo innego sposobu śledzenia, które strony internetowe odwiedzam	21,8	68,4	9,8

Cała próba, z wyłączeniem braków i odpowiedzi „Wolę nie odpowiadać” (od 15,9% do 17,0%); ^ato pozycja dotycząca stosowania zasad odnoszących się do korzystania z internetu – należy treściowo do skali metod restrykcyjnych (tabela 5.2) i jest omawiana wraz z nimi

Na koniec chcemy pokazać Państwu reakcję, jak dzieci/młodzież zachowują się, gdy spotykają się z sytuacją trudną w Internecie:

Tabela 7.3. Reakcja na niepokojące doświadczenie w internecie

	Procent obserwacji
Zignorowałem/am problem lub miałem/am nadzieję, że problem minie sam	56,7
Zamknąłem/am okno w programie lub aplikację	61,8
Czułem/am się trochę winny/winna tego, co się stało	29,9
Staralem/am się sprawić, żeby ta osoba zostawiła mnie w spokoju	50,3
Staralem/am się zemścić, odegrać na tej osobie	14,6
Przez jakiś czas przestałem/am korzystać z internetu	15,9
Skasowałem/am wszystkie wiadomości od tej osoby	24,8
Zmieniłem/am swoje ustawienia prywatności/kontaktów	29,9
Zablokowałem/am tę osobę	52,2
Zgłosiłem/am problem (np. nacisnąłem przycisk "Zgłoś nadużycie"), skontaktowałem/am się z administratorem strony albo dostawcą internetu	29,3
Zrobiłem/am coś innego	3,2

Pytanie zadano tylko osobom, które zadeklarowały, że w ciągu ostatniego roku doświadczyły czegoś niepokojącego w internecie. Procenty nie sumują się do 100, gdyż jedna osoba mogła wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

Streszczenie raportu opracowała Anna Sroga - psycholog